

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

de unge, som søger ind til de større Byer for at faa en nødvendig Uddannelse, eller som søger ind til Byerne for at udføre et nyttigt Arbejde. Det er derimod ikke min Mening at medvirke til, at unge tager til Byerne uden at have noget fornuftigt Formaal med Indvandringen. Der bør fra det offentlige Side kun udfoldes Bestræbelser for at skaffe Værelser, hvor det er magtpaaliggende for den enligstillede at faa et saadant Værelse under Hensyn til vedkommendes Erhvervs- eller Uddannelsesmuligheder.

Jeg vil i denne Forbindelse blot forbigaaende henvise til, at Ungdomskommissionen ogsaa er enig i dette Synspunkt, idet Kommissionen i en nylig afgiven Betænkning om den tilflyttede Ungdoms særlige Problemer stiller Forslag om, at der i de større Byer, hvor man finder det nødvendigt, oprettes et Centralkontor, som kan yde den tilflyttede Ungdom Raad og Vejledning med Hensyn til Vilkaarene i Hovedstaden. Kommissionen fastslaar dog ogsaa, at man saa vidt muligt bør bestræbe sig for, at den Del af Ungdommen, der mere tilfældigt drager til Storbyen, forbliver paa Landet eller i Provinsbyerne, og foreslaar, at den planløse Indflytning til de større Byer bør modvirkes ved et rigtigt tilrettelagt Oplysningsarbejde.

Jeg kan derfor kun anbefale, at Hovedstadskommunerne og de større Købstæder tager de af Ungdomskommissionen paa dette Omraade stillede Forslag op til Overvejelse, da det vil være af Betydning, at dette Oplysningsarbejde tages op samtidig med, at nærværende Lovforslag gennemføres.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger vil jeg knytte nogle Ord til enkelte af Lovforslagets Bestemmelser, idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Efter Forslagets § 1 paahviler det Københavns Magistrat, Frederiksborg Kommunalbestyrelse og Kommunalbestyrelserne i Købstæder, Flækker og Sognekommuner med en samlet bymæssig Bebyggelse paa 2 000 Indbyggere eller derover inden 2 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden at foretage en Opgørelse af Størrelsen af Behovet for Udlejningsværelser til enlige til Beboelse i Kommunen. For at faa en Opgørelse over det øjeblikkelige Behov bør Kommunerne

snarest iværksætte en Tilmelding af alle værelsesøgende, men denne Opgørelse bør suppleres med en Undersøgelse til Bedømmelse af den sandsynlige Udvikling af Behovet i den nærmeste Fremtid, f. Eks. ved at spørge de i Kommunen værende Uddannelsesanstalter om, hvor mange Elever der i Aarene 1935—39 er flyttet til Byen for at faa Uddannelse.

De øvrige Regler i Lovforslaget om Værelseanvisning og Afgift af Værelser gælder umiddelbart for Hovedstadsomraadet og Købstæder med 20 000 Indbyggere og disses Forstæder. I de store Bysamfund maa man nemlig regne med, at Behovet for Udlejningsværelser er saa stort, at Ordningen uden videre bør sættes i Kraft for dem. Boligministeren kan dog fritage en Købstad for indtil videre at gennemføre Lovens Bestemmelser.

I øvrigt kan en Kommunalbestyrelse bestemme, at Lovens Regler skal gælde i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen. Enhver Kommune med bymæssig Bebyggelse har saaledes Mulighed for at indføre Værelseanvisning; Bestemmelse herom kan dog ogsaa træffes af Ministeren.

Ifølge § 3 fastsætter Kommunalbestyrelsen, hvilket største Antal Værelser man kan forbeholde sig for sin Husstand, idet der dog mindst forbeholdes Familien 1 Værelse pr. fastboende Medlem af Husstanden med Tillæg af 2 Værelser pr. Løjlighed. Kommissionens Beregninger viser, at det samlede Antal Værelser, der herved vil være til Disposition i de bymæssige Bebyggelser, beløber sig til 30 000; alene i de 3 Hovedstadskommuner vil der blive Tale om ca. 10 000 Værelser. Saa længe man ikke har et klart talmæssigt Udtryk for Behovet paa Udlejningsværelser, har man ment at kunne blive staaende ved denne Norm.

Ved Opgørelsen skal der bortses fra Værelser, der udelukkende anvendes til erhvervsmæssig Virksomhed. Ved Andendelen af denne Regel i Praksis bør det iagttages, at alle berettigede Interesser imødekommes, Som Eksempler kan nævnes Lægers eller Tandlægers Konsultations-, Klinik- og Venteværelser.

Værelser med et Rumindhold paa under 16 m³ eller et Gulvareal under 7 m² medtages heller ikke ved Opgørelsen, og der tages principielt intet Hensyn til Sammenlæg-